

Trudim se,
da ne bi razmišljala o tem.

Ker se mi srce razneži,
napolni in omedi.

Um mi otopi, izgubim pogum
za spopad s temi časi.

Konec dneva se pogosto umaknem
na samo in razmišljam o tebi.

Sprašujem se,
kaj počneš, kaj prestajaš,

kako je tam.

Aleka je rekla, da ti lahko kaj
pošljem, in sem si razbijala glavo.

Tu smo vsi dobro.

Stathis inštruiral Costasa
fiziko, kemijo in matematiko.

Vpisal se je v glasbeno šolo,
h klavirju,

oktobra pa se bo začel
učiti angleščino.

Mala hodi k baletu.

Prišla je gospa s CSD.
Rekla je, da pri nas napreduje,

in je bila zelo zadovoljna.

Babici sta dobro.

Me pa gnjavita,
ker nič ne pišeš.

Po tvojem odhodu sem v kuverti našla
25.000 drahem namesto 80.000.

Očitno sva hitro porabila,
priznam pa,

da me je skoraj kap,

ko sem videla znesek.

Včasih se mi zdi,
da bom pri toliko računih

lahko še srečna,
če ne bom na koncu tepena!

Vsi hočejo denar.
Pomirite se, ljudje!

Bodite kulturni.

In za povrh

te nameravam za božič obiskati,
s Costasom ali brez.

Si me predstavljaš
s kučmo v Atenah, dragi?

Po mojem ne.

Tvoj ton je razkril,
v kakšnem čustvenem stanju si ti

in mogoče vsi vi.

Samo to bom rekla.

Imej v mislih,
kaj vse ti bo ta izkušnja prinesla.

Čas, ki ga boš preživel tam,
je zelo kratek

v primerjavi z našim celotnim
politično zrelim življenjem.

Ena podoba se mi je
še posebej vtisnila v spomin.

Trenutek,
ko smo te pustili na letališču.

Tvoj izraz je razkrival
številna čustva.

Strmel si vame,
a tudi gledal naprej.

Res si od sile!

Zavidala sem ti gledališče.

Želela bi biti
s tabo v tretji vrsti.

A sem tu, stran od tebe,
sredi popolne norosti!

No, tu so podrobne novice.

Thalia se je poročila s Takisom.
Poročna obleka, cerkev, formalnosti...

Po poroki smo šli
v hišo, polno ljudi,

daril, denarja itd.

Irini je bilo tam zelo lepo.

Ko pa sta mladoporočenca
šla v avto, okrašeno kripo,

je hotela z njima.

Ko sem videla,
da se ji rosijo oči, smo odšli.

Strah me je!

Irini je kar naprej ponavljala,

da ji je vseč poročni direndaj

in da bi šla tja vsak dan.

Govorila je: "Vsak dan
bi morali obiskati mojo mamo

in potem oditi."

Se spomniš, kako je Thalia tik pred
tvojim odhodom prosila, da vidi Irini?

Ko sem peljala Irini k njej,

mi je rekla, da je za Irini najbolje,

da je pri nama

in da ji lahko dava
svoj priimek, če želiva,

torej da jo lahko posvojiva.

Poštena igra!

Ja, ampak te zmoči!

V sredino, tako!
Barvo, ja!

Dobro! Merite zdaj!
V sredino!

Zelo dobro! Zdaj!

Costas je vsak dan čednejši.

Postal je predsednik razreda.

V dijaški svet pa ni bil izvoljen.

Zdaj je že pravi najstnik.

Tvoje prijazno pismo
ga je presenetilo.

Čudil se je,
zakaj si napisal vse tisto,

ne pa sami vsebini.

Iz pogovora z njim
sem ugotovila, da mu ZDA

veliko pomenijo,
ne le zaradi BMX,

ampak tudi zaradi svobode itd.

Ključno je, da govorim z njim
glede sporočila tvojega pisma,

in tudi bom!

Resna stvar je, prekleto!

Hvala.

-Ni za kaj!

Kako kaj tvoje študije?

Kako se počutiš?

za Anthi (rože) z ljubeznijo
CHRISTOS

Kakšna so sovjetska dekleta
v zimskih oblačilih?

Kot si lahko misliš,
je moje življenje tu polno težav.

Costas, si naredil nalogo?

A se trudim
ohraniti mirno kri in nasmešek.

Biti kulturna.

Tini pripovedujem šale,

mami vsak dan merim pritisk,

s Costasom razpravljam,
kako daleč sme s kolesom,

o domačih nalogah,

o tem, da hoče pustiti klavir.

Vsako nedeljo okopam psa.

Costasa nenehno opominjam,
za kaj je zadolžen.

Skrivam se pred Iliopoulosom,
razen če imam kaj denarja.

Sodelavki Efi Labropoulou
in Katerina Papamichail nas vabita

v svoj novi dom, jaz pa jima
govorim neumnosti o tebi.

Kaos!

In pa Costas.

Direktorja igra.

Nestrpno čakam
tvoj pogled na probleme,

o katerih sem ti pisala.

Mama, natoči mi kozarec vode.

Sama si ga daj,
delo imam.

Razen če si se zavestno odločil,
da ne boš razmišljal o tem.

Potem spoštujem to odločitev.

Dvakrat se mi je zazdelo,
da te vidim na ulici,

a seveda je bil nekdo drug.

Všeč mi je bilo, kar si napisal
o enakovrednem nasprotju,

o celoti, ki po tvojem sva.

Všeč mi je bilo, ker sem spoznala,
da mogoče razmišljaš o meni

in vseh stvareh,
ki si jih deliva.

Prijalo je,
ponudilo mi je oporo

in mi polaskalo.

Resnica je, da se včasih
počutim neverjetno osamljeno.

Prijatelji ne morejo
zapolniti te vrzeli.

Mogoče zato,
ker še nisem dobila odgovora

na prošnjo za potovanje tja.

Ne upam se sanjariti,
da te bom videla kmalu. Ne vem...

Občutek imam,
da bo prošnja zavrnjena.

Kot da bi se čas ustavil
v znamenitem hotelu Belgrand.

Kamor sva vstopila brez kartice

in šla z dvigalom v sobo 1717,
s ključi v roki.

To potovanje
je bilo čustveni šok.

Res si težko opomore
in se vrnem v vsakdanjo rutino.

Kaj naj rečem?
Počutim se čudno

oziroma kot še nikoli prej.

Pravzaprav ne vem,
kako se počutim.

Pa ti?

Ta je za Christosa.

Ta za Anthi. Zate.

Moj.
-Dobro.

Ta je za Costasa.
-Costas, ta je tvoj.

Oči, zakaj sem zadnji?
-Čakaj.

Prišel boš na vrsto.
-Nočem biti zadnji!

Saj boš dobil.
Ta je za Irini.

Takole.
-Dobro.

Zelo lepo.

Oči!
-Kaj je?

Še eden je!
-Še eden!

Bravo, Irini!
-Neverjetno!

Odlično, Irini!
-Bravo!

Dejstvo je,
da te vsi zelo pogrešamo.

Ampak jaz te bolj kot drugi.

Mislím, da Costas čuti enako.

...in ostanimo zvesti
svojemu srcu in svoji časti.

Ljubite nas ali pa sovražite,
ne moremo vedno zmagati.

Nežno te poljubljam
in ti želim srečno 1987!

Ura je 21.30.

Torej je tam 22.30.

Le kaj počneš zdaj?

Skušam se zbrati
in početi milijon stvari,

opraviti neko pomembno delo.

Nemogoče.

Costas je šel v kino,

mama je doma,
Irini se igra v dnevni.

Jaz pa...

Namesto da bi delala, razmišljam
o Moskvi, sprehodih, hotelu, tebi...

In čutim bolečino, skoraj telesno.

Ne prenesem je.

V tem trenutku
se mi zdi življenje pretežko.

Danes sem končno prejela
tvoje zadnje pismo.

Hvala bogu!

Prišla sem že do roba,

saj je tvojo mamo skrbelo,

jaz pa,
čeprav tega nočem priznati,

sem bila živčna
pri vseh in pri vsem.

Saj veš,
kakšna sem lahko včasih.

A saj sva že na pol poti, ne?

Noro te ljubim!
Tvoja Anthi.

Sem še vedno tvoja Anthi?

Mojega 40. rojstnega dne
nismo praznovali.

Le zakaj bi ga?

Otrokom sem samo
prinesla baklavo.

Ves čas sem brez denarja

in večino časa razmišljam,
kako naj se prebijem skozi mesec.

Kapitalizem
nas je v svoji splošni krizi

prignal do meje
s svojimi triki in rezervami.

In tako sem znorela

in si kupila bele hlače.

3.500 drahem!

Moje sodelavke pa se medtem
poročajo, pošiljajo vabila...

Moj sistem lahkotnega odnosa
do stvari te dni ne deluje.

Ampak razumem
tvoje skrbi in frustracije.

Žal sem vsak dan
bolj prepričana,

da prihodnosti človeštva
ni tudi tam.

Ampak tudi tu vse gnije,
in to zelo hitro.

Pogosto razmišljam, da bo
prihodnost otrok gotovo težka.

Zato me skrbi za Costasa,
saj je zelo čustven in občutljiv.

Zakaj ti pravim vse to?
Pozabi, da sem kaj rekla.

Pomembno je to,

da te pogrešam.

Ves čas tako zelo mislim nate,
da čutim močno

telesno bolečino v srcu.

Kot da bi se moje srce

topilo zate.

Vsak dan živim s to mislijo.

Zelo močan občutek je.

V mislih sem shranila trenutek
s svojega božičnega potovanja tja.

Ko sva prispela v hotel
in sem stopila skozi vrata

in sva se pogledala.

Rezultat je 101-103.

Paziti moramo. Valters...

Podaja Jovaiši.
Met za tri...

Zgrešil je! Konec je!

Grčija je osvojila
evropsko prvenstvo

potem ko je premagala
najprej Jugoslavijo

in potem še Sovjetsko zvezo!

Grčija, ki ima le
8,5 milijona prebivalcev,

je premagala orjakinjo,
ki ima 251 milijonov prebivalcev.

Tu gre res za zmago
Davida nad Goljatom.

Mislím, da je to zadnji paket,
ki ti ga bom poslala.

Kava, kasete in knjiga.

Pa še viski Ballantine's
in zavoj Marlboro.

Tu je nekaj praktičnih podrobnosti,
saj te bom kmalu videla.

Ena.

Če lahko,
prinesi kako knjigo ali revijo

o državnem aparatu
in javi upravi.

Mislím, da nas bolj zanima
državni leviatan.

Lahko tudi v ruščini.

Dve.

Costas bi se rad ukvarjal
s fotografijo.

Imajo tam poceni razvijalec
in fotografski papir?

Meni se zdi dober hobi.
Pa tebi?

Tri.

Plošče: nabavi Rossinijevega
Seviljskega brivca,

Šeherezado Rimski-Korsakovega,

Noč na Golem brdu Musorgskega,

Hačaturjanov Ples s sabljami,

neko znano Šostakovičevo delo
in karkoli želiš sam.

Če ne dobiš nič od tega,
ne bo konec sveta.

Ob 20.05
bo na sporedu ERT

nova nadaljevanka
"Ameriške sanje".

Glede na to, da ti nimam
povedati nič več pomembnega,

ti pošiljam poljubčka
na ustnice in čelo.

Na koncu pisma praviš,
da me ljubiš.

Si prepričan?

Želimo vam lahko noč.

Jaz namreč ne vem, če te.

Vem samo,
da si postal moja obsesija.

... posneto po Anthijinih pismih

Prevedel Denis Debevec